Jak przeprowadzić cykl – wskazówki dla nauczyciela

Przygotowanie

- Wydrukuj dla każdego ucznia karty pracy 1–5 i powtórkę, a sprawdzian (grupy A i B) – osobno.
- Całe wiersze „Lokomotywa” i „Ptasie radio” są w podręcznikach i w serwisie Wolne Lektury – na lekcjach 1–3 czytasz je klasie na głos. Z „Zaczarowanej dorożki” pracujemy na fragmentach z karty pracy. Wiersz o ogórku jest na karcie 5 w całości.
- Teksty pochodzą z serwisu Wolne Lektury; opuszczenia oznaczono […].
- Do lekcji 3 przygotuj losy z nazwami ptaków. Do lekcji 4 – rysunek dorożki. Fragment do recytacji uczniowie wybierają i uczą się go na lekcji 5.

Klasa 4 i klasy 5–6

- W klasach 5–6 (podstawa 2017 w brzmieniu z 2024 roku) wybrane wiersze Tuwima i Gałczyńskiego są w wykazie lektur klas IV–VI. W klasie 4 (podstawa 2026) to krótsze utwory liryczne. Przy każdej lekcji podano wymagania dla obu podstaw.
- Cykl używa pojęć z listy klasy 4: rym, epitet, porównanie, wyliczenie, powtórzenie, przenośnia, wyraz dźwiękonaśladowczy, podmiot mówiący. Zamiast nazw części wiersza używaj słów „linijka” i „zwrotka”.
- W klasach 5–6 możesz poprosić o dłuższe odpowiedzi: zamiast jednego zdania – dwa, z cytatem.

Fakty – na co uważać

- „Ptasie radio” kończy się, gdy przylatuje ptasia milicja. Kogut pieje „Kukuryku”, a kukułka broni swojego „kuku”.
- W „Lokomotywie” słoń, niedźwiedź i dwie żyrafy jadą w ósmym wagonie, sześć fortepianów – w piątym.
- W „Zaczarowanej dorożce” telegram ma sześć słów. Ben Ali twierdzi, że konia zaczarować nie można.
- Wiersz o ogórku nie mówi, że ogórek płacze – pyta: „Jeżeli w słoju nocą / łzy przelewa zielone?”.

Ocenianie

- Karty pracy służą do ćwiczenia i informacji zwrotnej: zaznacz, co się udało, i napisz jedną radę.
- Sprawdzian ma 21 pkt i trwa 40 minut. Sprawdza znajomość wierszy (zadania 1–4), rozumienie podmiotu mówiącego i przenośni (5–6) oraz opis z epitetami, porównaniem i wyrazami dźwiękonaśladowczymi (7).
- W opisie przyznawaj punkty za każdy element z zasad oceniania. Recytację na lekcji 5 omawiaj według listy z zadania 4 na karcie pracy.

LEKCJA 1 Z 5 · WIERSZE TUWIMA I GAŁCZYŃSKIEGO – CYKL 5 LEKCJI DLA KLAS 4–6

„Lokomotywa” – jak brzmi wiersz? Dźwięki i rytm

Pytanie lekcji: Jak to możliwe, że w wierszu słychać pociąg? Lekcja 1 z 5. Wiersz czyta na głos nauczyciel na początku lekcji.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 4–6
Cykl	Wiersze Tuwima i Gałczyńskiego – cykl 5 lekcji dla klas 4–6 – lekcja 1 z 5
Temat lekcji	**„Lokomotywa” – jak brzmi wiersz? Dźwięki i rytm**
Czas	45 minut
Metody	słuchanie wiersza czytanego przez nauczyciela, wyszukiwanie dźwięków w tekście, praca w parach nad rymami, czytanie chórem z przyspieszeniem, dokończenie zdania na karteczce na koniec lekcji
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	tekst całego wiersza „Lokomotywa” (podręcznik lub serwis Wolne Lektury), karta pracy 1, karteczki

Cel ogólny

Odkrycie, jak Julian Tuwim słowami naśladuje dźwięki i ruch pociągu.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wyszukuje w wierszu wyrazy dźwiękonaśladowcze.
- Uczeń wskazuje pary rymów w podanych linijkach.
- Uczeń wyjaśnia, jak zmienia się tempo wiersza, gdy pociąg rusza.
- Uczeń czyta fragment na głos, zmieniając tempo i siłę głosu.

Cele w języku ucznia

- Znajdę wyrazy, które naśladują dźwięki.
- Wskażę rymy.
- Powiem, jak wiersz przyspiesza razem z pociągiem.
- Przeczytam fragment na głos – najpierw wolno, potem szybciej.

Wymagania z podstawy programowej

- **kl. 4: Polski IV–VI 2.7** – interpretuje głosowo wybrane teksty
- **kl. 4: Polski IV–VI 2.8** – wykorzystuje pojęcia: tekst, tekst kultury, argument, fikcja, utwór realistyczny, utwór fantastyczny, mit, baśń, legenda, przypowieść, powieść, opowiadanie, świat przedstawiony, narrator, bohater, fabuła, podmiot mówiący, epitet, porównanie, wyliczenie, powtórzenie, metafora lub przenośnia, wyraz dźwiękonaśladowczy, rymy
- **kl. 4: Polski IV–VI 7.6.b** – czyta krótsze teksty literackie, w tym: utwory liryczne
- **kl. 5–6: I.1.4** – zna i rozpoznaje w tekście literackim: epitet, porównanie, przenośnię, uosobienie, ożywienie, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, zgrubienie, apostrofę, pytanie retoryczne, powtórzenie oraz określa ich funkcje
- **kl. 5–6: I.1.6** – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź, w tym wers, rym, strofę i refren
- **kl. 5–6: IV.1** – doskonali ciche i głośne czytanie

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–6 (w klasie 4 – podstawa programowa 2026, Dz.U. 2026 poz. 378).

Kryteria sukcesu

- Potrafię podać **cztery** wyrazy dźwiękonaśladowcze z wiersza.
- Potrafię wskazać **dwie** pary rymów.
- Potrafię powiedzieć, kiedy wiersz czyta się wolno, a kiedy szybko.
- Potrafię przeczytać fragment z przyspieszeniem.

POJĘCIA CYKLU – NA TABLICĘ (STOPNIOWO)

- **Rym** – podobne brzmienie końcówek linijek: *lokomotywa – spływa*, *słownika – słowika*.
- **Rytm** – równe powtarzanie się akcentów w linijkach; słychać go przy czytaniu na głos.
- **Wyraz dźwiękonaśladowczy** – naśladuje dźwięk: *buch, puff, stuku puku, kukuryku*.
- **Epitet** – określa rzecz lub osobę: *ciężka* lokomotywa, *srebrne* dachy.
- **Porównanie** – zestawia dwie rzeczy, zwykle ze słowem *jak*: *powoli — jak żółw*.
- **Przenośnia** – wyrazy w innym niż zwykle znaczeniu, np. rzecz zachowuje się jak człowiek: lokomotywa *sapie*, ogórek *przelewa łzy*.
- **Podmiot mówiący** – ten, kto mówi w wierszu (nie zawsze sam poeta).

JAK CZYTAĆ „LOKOMOTYWĘ” NA GŁOS

- Początek – wolno, ciężko, z przerwami: lokomotywa stoi i sapie.
- „Nagle — gwizd!” – krótko i głośno, jak sygnał.
- „Najpierw — powoli — jak żółw” – bardzo wolno, z przerwami przy myślnikach; potem coraz szybciej.
- „Tak to to, tak to to” – równo i szybko, jak stukot kół.

Pytania do rozmowy

- Co robi lokomotywa, zanim ruszy? *(stoi, sapie, dyszy, dmucha; „pot z niej spływa”)*
- Jakie dźwięki wydaje lokomotywa? *(buch, uch, puff, uff; gwizd, świst; tak to to)*
- Dlaczego w linijkach „Najpierw — powoli…” jest tyle myślników? *(każą robić przerwy – pociąg rusza ociężale)*
- Skąd wiadomo, że pociąg pędzi coraz szybciej? *(„gna coraz prędzej”, „dudni, i stuka, łomoce i pędzi”; czytamy coraz szybciej)*

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–7 min	Wprowadzenie: odgłosy pociągu	• Pyta: „Jakie dźwięki wydaje pociąg?”. Zapisuje propozycje na tablicy. Czyta cały wiersz na głos. Podaje temat, pytanie lekcji i kryteria sukcesu.	• Naśladują dźwięki: stukot kół, gwizd, syk pary. • Słuchają wiersza i zapisują temat.
7–16 min	Dźwięki w wierszu	• Zapisuje na tablicy objaśnienie wyrazu dźwiękonaśladowczego (dodatek). Poleca wykonać zadanie 1.	• Podkreślają w tekście: buch, uch, puff, uff, gwizd, świst, tak to to. • Wykonują zadanie 1.
16–24 min	Rymy	• Czyta dwie pierwsze linijki i pyta: „Co słyszycie na końcu?”. Zapisuje objaśnienie rymu. Poleca wykonać zadanie 2 w parach.	• Odpowiadają: lokomotywa – spływa; brzmią podobnie. • Wykonują zadanie 2.
24–33 min	Pociąg rusza – rytm i tempo	• Zadaje pytania do rozmowy. Pokazuje, jak czytać fragment „Najpierw — powoli…” (dodatek). Poleca wykonać zadanie 3.	• Odpowiadają: na początku wolno, z przerwami, potem coraz szybciej. • Wykonują zadanie 3.
33–40 min	Czytanie chórem	• Dzieli klasę na trzy grupy: lokomotywa stoi, pociąg rusza, pociąg pędzi. Prowadzi czytanie chórem. Poleca wykonać zadanie 4.	• Czytają swój fragment, zmieniając tempo. • Wykonują zadanie 4.
40–45 min	Podsumowanie i ewaluacja	• Wraca do pytania lekcji. Prosi o dokończenie zdania na karteczce: „W wierszu słychać pociąg, bo…”.	• Dokańczają zdanie, np. „… poeta użył wyrazów buch i tak to to i wiersz przyspiesza”, i

10 pkt
RAZEM

Karta pracy do lekcji 1

„Lokomotywa" – jak brzmi wiersz? Dźwięki i rytm

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 10 pkt

Pamiętaj: Buch, puff, tak to to – wiersz brzmi jak pociąg, który rusza i pędzi.

1 Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania. ___ / 4 pkt

Lokomotywa stoi na stacji

Stoi na stacji lokomotywa,
Ciężka, ogromna i pot z niej spływa:
Tłusta oliwa.
Stoi i sapie, dyszy i dmucha,
Żar z rozgrzanego jej brzucha bucha:
Buch — jak gorąco!
Uch — jak gorąco!
Puff — jak gorąco!
Uff — jak gorąco!

Julian Tuwim, „Lokomotywa". Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna)

1.1 Wypisz z fragmentu **cztery** wyrazy dźwiękonaśladowcze. ___ / 4 pkt

1. 1. _____
2. 2. _____
3. 3. _____
4. 4. _____

2 Połącz wyrazy, które się rymują. Wpisz litery w kratki. ___ / 3 pkt

1. lokomotywa	a) bucha
2. dmucha	b) sypie
3. zipie	c) spływa

1 ___ 2 ___ 3 ___

3 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 1 pkt

Pociąg rusza

Nagle — *gwizd*!
Nagle — *świst*!
Para — *buch*!
Koła — w *ruch*!

Najpierw — powoli — jak żółw — ociężale,
Ruszyła — maszyna — po szynach — ospale,
Szarpnęła wagony i ciągnie z mozołem,
I kręci się, kręci się koło za kołem,
I biegu przyspiesza, i gna coraz prędzej,
I dudni, i stuka, łomoce i pędzi,

[…]

Do taktu turkoce i puka, i stuka to:
Tak to to, tak to to, tak to to, tak to to.

Julian Tuwim, „Lokomotywa". Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: z mozołem – z wysiłkiem; ospale – sennie, leniwie

3.1 **Wybierz, jak należy przeczytać linijkę „Najpierw — powoli — jak żółw — ociężale".** ___ / 1 pkt

A. szeptem i bardzo szybko
B. wolno, z przerwami
C. szybko, bez przerw
D. krzykiem

4 **Wyjaśnij, dlaczego linijkę „Tak to to…" czytamy równo i szybko. Napisz jedno zdanie.** ___ / 2 pkt

PIERWSZA ŁAWKA

LEKCJA 2 Z 5 · WIERSZE TUWIMA I GAŁCZYŃSKIEGO – CYKL 5 LEKCJI DLA KLAS 4–6

„Lokomotywa” – maszyna jak żywa. Epitet, porównanie, przenośnia

Pytanie lekcji: Dlaczego lokomotywa w wierszu wydaje się żywa i ogromna? Lekcja 2 z 5.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 4–6
Cykl	Wiersze Tuwima i Gałczyńskiego – cykl 5 lekcji dla klas 4–6 – lekcja 2 z 5
Temat lekcji	**„Lokomotywa” – maszyna jak żywa. Epitet, porównanie, przenośnia**
Czas	45 minut
Metody	rozmowa o tym, co wiozą wagony, czytanie fragmentu z ołówkiem, praca w parach nad porównaniami, rysowanie jednego wagonu, dokończenie zdania na karteczce na koniec lekcji
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	tekst całego wiersza „Lokomotywa”, karta pracy 2, karteczki

Cel ogólny

Rozpoznanie środków, dzięki którym lokomotywa w wierszu wydaje się żywa, ogromna i silna.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wyszukuje epitety opisujące lokomotywę.
- Uczeń wskazuje porównania i wyjaśnia, co porównano.
- Uczeń wyjaśnia, dlaczego lokomotywa przypomina żywą istotę.
- Uczeń wskazuje podmiot mówiący i jego słowa o sobie.

Cele w języku ucznia

- Znajdę epitety o lokomotywie.
- Wskażę porównania.
- Wyjaśnię, czemu lokomotywa wydaje się żywa.
- Pokażę, gdzie w wierszu mówi „ja”.

Wymagania z podstawy programowej

- **kl. 4: Polski IV–VI 2.6** – rozpoznaje różne środki językowe i zabiegi artystyczne oraz określa ich oddziaływanie na wyobraźnię, przekonania, emocje oraz zmysły
- **kl. 4: Polski IV–VI 2.8** – wykorzystuje pojęcia: tekst, tekst kultury, argument, fikcja, utwór realistyczny, utwór fantastyczny, mit, baśń, legenda, przypowieść, powieść, opowiadanie, świat przedstawiony, narrator, bohater, fabuła, podmiot mówiący, epitet, porównanie, wyliczenie, powtórzenie, metafora lub przenośnia, wyraz dźwiękonaśladowczy, rymy
- **kl. 4: Polski IV–VI 3.7** – wyjaśnia różnice między znaczeniem dosłownym a przenośnym wyrazów i związków wyrazowych
- **kl. 5–6: I.1.4** – zna i rozpoznaje w tekście literackim: epitet, porównanie, przenośnię, uosobienie, ożywienie, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, zgrubienie, apostrofę, pytanie retoryczne, powtórzenie oraz określa ich funkcje
- **kl. 5–6: I.1.9** – charakteryzuje podmiot liryczny, narratora i bohaterów w czytanych utworach
- **kl. 5–6: I.1.15** – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–6 (w klasie 4 – podstawa programowa 2026, Dz.U. 2026 poz. 378).

Kryteria sukcesu

- Potrafię podać **dwa** epitety o lokomotywie.
- Potrafię wskazać **dwa** porównania i powiedzieć, co z czym porównano.
- Potrafię podać **dwa** wyrazy, które pokazują lokomotywę jak żywą.
- Potrafię wskazać słowa, w których podmiot mówiący mówi o sobie.

Pojęcia cyklu

- **Rym** – podobne brzmienie końcówek linijek: *lokomotywa – spływa*, *słownika – słowika*.
- **Rytm** – równe powtarzanie się akcentów w linijkach; słychać go przy czytaniu na głos.
- **Wyraz dźwiękonaśladowczy** – naśladuje dźwięk: *buch, puff, stuku puku, kukuryku*.
- **Epitet** – określa rzecz lub osobę: *ciężka* lokomotywa, *srebrne* dachy.
- **Porównanie** – zestawia dwie rzeczy, zwykle ze słowem *jak*: *powoli — jak żółw*.
- **Przenośnia** – wyrazy w innym niż zwykle znaczeniu, np. rzecz zachowuje się jak człowiek: lokomotywa *sapie*, ogórek *przelewa łzy*.
- **Podmiot mówiący** – ten, kto mówi w wierszu (nie zawsze sam poeta).

Co wiozą wagony – do sprawdzenia z tekstem

1 – krowy, 2 – konie, 3 – grubasy jedzące kiełbasy, 4 – banany, 5 – sześć fortepianów, 6 – armata, 7 – dębowe stoły i szafy, 8 – słoń, niedźwiedź i dwie żyrafy, 9 – tuczone świnie, 10 – kufry, paki i skrzynie. Wagonów jest „ze czterdzieści".

To **wyliczenie**: poeta wymienia po kolei, co jest w wagonach. Dzięki temu czujemy, jak wielki jest ciężar.

Pytania do rozmowy

- Co robi lokomotywa jak człowiek albo zwierzę? *(sapie, dyszy, dmucha, zipie; pot z niej spływa; ma brzuch)*
- Czym jest „pot" lokomotywy naprawdę? *(tłustą oliwą)*
- Do czego poeta porównuje pociąg, gdy rusza, a do czego, gdy pędzi? *(do żółwia; do piłeczki, zabawki blaszanej)*
- Kto mówi: „Sam nie wiem, co się w nich jeszcze mieści"? *(podmiot mówiący – ktoś, kto patrzy na pociąg)*

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–6 min	Wprowadzenie: co wiezie pociąg	• Prosi o przypomnienie, co jest w wagonach. Zapisuje numery wagonów na tablicy. Podaje temat, pytanie lekcji i kryteria sukcesu.	• Przypominają: krowy, konie, banany, fortepiany, słoń i żyrafy. • Zapisują temat.
6–14 min	Wyliczenie i ciężar	• Czyta fragment z karty pracy. Wyjaśnia wyliczenie (dodatek). Poleca wykonać zadanie 1.	• Sprawdzają w tekście, co jest w którym wagonie. • Wykonują zadanie 1.
14–23 min	Epitety	• Zapisuje objaśnienie epitetu. Pyta: „Jakimi wyrazami poeta opisał lokomotywę?". Poleca wykonać zadanie 2.	• Odpowiadają: ciężka, ogromna; wagony wielkie i ciężkie. • Wykonują zadanie 2.
23–32 min	Porównania	• Zapisuje objaśnienie porównania. Czyta dwie linijki o piłeczce. Poleca wykonać zadanie 3 w parach.	• Wskazują: „powoli — jak żółw", „jak gdyby to była piłeczka, nie stal". • Wykonują zadanie 3.
32–40 min	Lokomotywa jak żywa i podmiot mówiący	• Zadaje pytania do rozmowy. Zapisuje objaśnienia przenośni i podmiotu mówiącego. Poleca wykonać zadanie 4.	• Wymieniają: sapie, dyszy, dmucha, ma brzuch, pot z niej spływa. • Wskazują linijkę „Sam nie wiem, co się w nich jeszcze mieści". Wykonują zadanie 4.

40–45 min	Podsumowanie i ewaluacja	• Wraca do pytania lekcji. Prosi o dokończenie zdania na karteczce: „Lokomotywa wydaje się żywa, bo…”.	• Dokańczają zdanie i oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mylą epitet z porównaniem. Reakcja: epitet to jedno określenie (ciężka), porównanie zestawia dwie rzeczy, zwykle ze słowem „jak”.
- Uczniowie mówią, że w wierszu mówi sam Tuwim. Reakcja: mówimy „podmiot mówiący” – to ktoś, kto patrzy na pociąg i o nim opowiada.

Ewaluacja lekcji

- Karteczki pokażą, czy uczniowie rozumieją przenośnię.
- Zadanie 1 sprawdza czytanie ze zrozumieniem, zadania 2–3 – epitet i porównanie, zadanie 4 – przenośnię.
- Czy każda para znalazła oba porównania?

PIERWSZA ŁAWKA

2 **Uzupełnij epitety z wiersza.** ___ / 3 pkt

Ciężka ciężkie dębowe lekkie zielone

1. _____, ogromna lokomotywa
2. wagony wielkie i _____
3. _____ stoły i szafy

3 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 1 pkt

Pociąg pędzi

Gładko tak, lekko tak toczy się w dal,
Jak gdyby to była piłeczka, nie stal,
Nie ciężka maszyna, zziajana, zdyszana,
Lecz fraszka, igraszka, zabawka blaszana.

Julian Tuwim, „Lokomotywa". Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: zziajana – zmęczona, z trudem łapiąca oddech; fraszka – drobiazg

3.1 **Napisz, do czego poeta porównał pędzący pociąg. Podaj jeden przykład z fragmentu.** ___ / 1 pkt

4 **Przyporządkuj wyrazy. Wpisz je do właściwej kolumny tabeli.** ___ / 5 pkt

sapie dyszy brzuch koła szyny

Lokomotywa jak żywa istota	Pociąg jak maszyna

1.1 **Oceń prawdziwość zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.** ___ / 4 pkt

1. Telegram miał sześć słów.	P	F
2. Telegram przyszedł w południe.	P	F
3. Podmiot mówiący zadrżał.	P	F
4. Podmiot mówiący widział przez firankę dachy Krakowa.	P	F

2 **Wypisz z fragmentu dwa wyrazy, w których podmiot mówiący mówi o sobie.** ___ / 2 pkt

1. 1. _____
2. 2. _____

3 **Połącz przykład z nazwą. Wpisz litery w kratki.** ___ / 3 pkt

1. srebrne dachy	a) porównanie
2. stał jak pika	b) żartobliwa przesada
3. urosły mi włosy do samego świecznika	c) epitet

1 ____ 2 ____ 3 ____

4 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 2 pkt

Dorożka istnieje

Z Wieży Mariackiej światłem prószy.
A koń, wyobraźcie sobie, miał autentyczne uszy.

[…]

— Póki dorożka dorożką,
a koń koniem, dyszel dyszlem,
póki woda płynie w Wiśle,
jak tutaj wszyscy jesteście,
zawsze będzie w każdym mieście,

zawsze będzie choćby jedna,
choćby nie wiem jaka biedna:
ZACZAROWANA DOROŻKA
ZACZAROWANY DOROŻKARZ
ZACZAROWANY KOŃ.

Konstanty Ildefons Gałczyński, „Zaczarowana dorożka". Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: prószy – sypie drobno; autentyczne – prawdziwe; dyszel – drąg, do którego zaprzęga się konia

4.1 **Wyjaśnij, po co poeta wiele razy powtarza trzy linijki o dorożce. Napisz jedno zdanie.** ___ / 2 pkt

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

Wiersze Tuwima i Gałczyńskiego – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 4–6

Podgląd pokazał 12 z 41 stron. Pełna wersja: 41 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- plan cyklu i wskazówki dla nauczyciela: jak przygotować i przeprowadzić lekcje oraz jak oceniać
- Lekcja 1 (45 min): „Lokomotywa” – jak brzmi wiersz?
- Lekcja 2 (45 min): „Lokomotywa” – maszyna jak żywa.
- Lekcja 3 (45 min): „Ptasie radio” – zabawa słowami i czytanie z podziałem na role – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po m
- Lekcja 4 (45 min): „Zaczarowana dorożka” – nocny Kraków i podmiot mówiący – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie)
- Lekcja 5 (45 min): „Dlaczego ogórek nie śpiewa” i przygotowanie recytacji – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie)
- sprawdzian w dwóch grupach (A i B, po 21 pkt) oraz klucz odpowiedzi i zasady oceniania do wszystkich kart.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail
pierwszalawka.pl/material/cykl-lekcji-jezyk-polski-wiersze-tuwima-i-galczynskiego-klasy-4-6